

פרוטוקול מס' 26

מישיבת ועדת הכנסת היום רביעי,
כ"ה באדר תשס"ז (7.3.1956)
בשעה 15.00

נ ו כ ח ר: י . ש פ ר י נ צ ק - י ו ר הכנסת.

חברי הוועדה:

- ב. אזוליה - היו"ר
- ע. איכילוב
- א. אלטמן
- ח. אריאב - (סגן יו"ר הכנסת)
- מ. ארט
- א. י. גרינברג - (סגן יו"ר הכנסת)
- ס. ח. ח'ניפס
- ש. יוניצ'מן
- ס. יוספטל
- ש. כפרית
- ד. ליבשיץ
- ג. מועדי
- מ. נורוק
- י. ניצני
- נ. ניר-דפאלקס - (סגן יו"ר הכנסת)
- ד. נצר
- ד. אכרי
- ג. שוקן
- ש. שורש

ח ט ר ר: מ. וילנר
א. תלמי

ס ד ר - ה י ר מ:

פניית היו"ר והסגנים לברור
התנהגותם של חברי-הכנסת
מ. בגין וב. ארדיטי בישיבת
הכנסת ביום 6.3.56 - בהתאם
למע"ף 81(ב) בפרק ט"ו של
תקנון הכנסת.

נתבקשתי ע"י יו"ר הכנסת להביא ענין זה
לוועדת הכנסת מטעם היו"ר והסגנים.

היו"ר ב. אזניה:

יו"ר הכנסת י. שפרינצק: אתמול נתקיימה בכנסת הצבעה לרגל הצעה
להבעת אי-אמון מטעם סיעת חרות. ההצבעה
עברה תוך הפרעות רבות וצעקות. אחרי ההצבעה הודיע יו"ר הישיבה שתוך
השערוריה והקריאות שהושמעו בשעת הדיון וההצבעה נאמרו כינויים ומלים
שאינן ברצונו להעלותם, אבל הוא מביא את הענין לברור לנשיאות הכנסת.

אמש נתקיימה ישיבת הנשיאות ויו"ר הישיבה
מסר על הכינויים שהושמעו בשעת הצעקות. הכינויים שהושמעו הם, לפי
הכרת כל אדם והיהודים בעיקר, מעומק הזוהמה הציבורית והאנושית.

יש להצטער על כך שלעתים נשמעות צעקות ויש
הפרעות תוך כדי דיון ועלינו להגיע לסדר מכובד של שמיעת דברי יריבים.
גם אתמול היו הפרעות ונשמעו צעקות תוך כדי הנמקת ההצעה להביע אי-אמון
על-ידי חבר-הכנסת בגין ותשובתו של ראש הממשלה. נאמרו דברים קשים
ומכאיבים איש לרעהו ויש להצטער על הפרעות וצעקות שאפשר גם להבין אותן.
אבל, נשמעו כינויים שהם בהכרת העם היהודי מעמקי הזוהמה. מפי חבר
הכנסת בגין נשמעה הקריאה "מלשין", והרי זאת ההגדרה שעליה נאמר
"ולמלשינים לא תהא תקווה". וחזרו על הגדרה זו גם בשפה הלועזית,
בשם "פרובוקטור".

תפקידה של ועדת הכנסת לעמוד על משמר חסינות
כבוד הכנסת, חסינות ערך נבחר העם. אי-אפשר שדברים כאלה יישמעו על
חשבון חבר נבחר על-ידי העם, על אהת כמה וכמה כבודו של ראש הממשלה,
שהוא נבחר הכנסת לעמוד בראש המדינה.

ועדת הכנסת צריכה לקבוע הערכה ועונש למחללי
כבוד הכנסת, גם לטובתם, מפני שגם הם נבחרים העם. יש לעקור - אני אומר
דברים אלה בשם נשיאות הכנסת - את הדבר הזה. לא נרצה יותר לסבול
הפקרות הלשון המדברת דברים מחללים את החיים ואת המוסד ואת הערכת
הציבור - דברים הנאמרים האחד לשני, תוך חילוקי-דעות וויכוחים.

החלטנו, לפי סעיף 81 בתקנון, להביא את
הענין לוועדת הכנסת, ועליה לתבוע את חבר הכנסת בגין ואת חבר-הכנסת
ארדיטי לאחריות מלאה על התנהגותם בשעת הדיונים והוויכוחים בכנסת.

נשמע את אלה שנתבעים לאחרירת.

היו"ר ב. אזניה:

לא היתה לי שום אפשרות, עד סמוך לישיבה,
לדעת אם היושב-ראש והסגנים מביאים את זה, מתי הם מביאים את זה - ולכן,
לא היתה לי אפשרות להזמין את חברי-הכנסת שיו"ר הכנסת דיבר עליהם.

אני מציע שוועדת הכנסת תמשיך בדיון זה
לאחר שתשמע את שני חברי-הכנסת הנ"ל.

ע. איכילוב:

מבלי להכנס לדבריו של יו"ר הכנסת, אלא
בעקבות דבריו של יו"ר הוועדה, אני רוצה
לבקש ממנו וגם להציע לו לדחות את הצעתו להזמין את שני החברים האלה
עד להמשך הברור שיתקיים בוועדה. כולנו, על-כל-פנים רבים מאתנו ואני
ביניהם, היינו באולם בזמן ההפרעות האלו. אני, למשל, יכול לקבוע
בוודאות, שלאור הדברים ששמעתי מפי יו"ר הכנסת הנכבד שלנו, לא
נמסרה לו כל האינפורמציה. הדבר נוגע לא רק לשני חברי אלה, אלא לארבעה,
חמשה או ששה חברי כנסת. אני יכול גם למסור את השמות. אבל אני מציע
שרק בהמשך הדיון נחליט אם להזמין את אלה שהיו שותפים להתפרעות.

יו"ר הכנסת י. שפרינצק:
ש. יוניצ'מן:

הם גם כן אמרו "מלשין"?
אמרו "בוגד", אמרו "עריק מהצבא",
אמרו "כת מטורפים" ואמרו "פאשיסטים".

ע. איכילוב:
אני מציע שנחליף כאן דברים על הדברים
החשובים מאד שאמר לנו יו"ר הכנסת. ובהמשך
נדון אם להזמין, את מי להזמין וכמה להזמין. אני רק מציע ליו"ר לדחות
את ההחלטה אם להזמין את החברים או לא.

היו"ר ב. אזניה:
יש שתי אפשרויות לפעולתה של ועדת הכנסת.
פעולה אחת ביזמתה-היא, ואז ביזמתה-היא,
היא יכולה להחליט איך לפעול לפי שיקול דעתה, את מי היא רוצה להזמין
לברור ואת מי אינה רוצה להזמין לברור. יש אפשרות שניה של פעולת
ועדת הכנסת, כפי שהיא מוגדרת בתקנון, כשהיא לא יזומה על-ידי ועדת הכנסת,
אלא יזומה על-ידי היושב-ראש והסגנים; וכך לשונו של סעיף 81(ב) בפרק
ט"ו של התקנון שבכנס לתקפו: "היתה הפרה חמורה, יובא העניין על-ידי היושב
ראש והסגנים לישיבת ועדת הכנסת והיא תהיה רשאית להחליט על הרחקת החבר
מישיבותיה שמספרן לא יעלה על 5, וזאת בין אם פעלו בנוגע אליו בהתאם
לסעיף משנה א' של תקנה זו, בין אם לא פעלו."

אני סבור שאין זה כלל עומד לוויכוח, שכאשר
היושב-ראש, בשם היושב-ראש והסגנים, מביא לנו לברור עניין שקשור עם
שמות של חברי-כנסת, שהוא העלה אותם בפנינו - אנחנו צריכים לשמוע את
דברייהם של חברי-הכנסת אשר אותם הביא היושב-ראש בשם היושב-ראש והסגנים,
לברור כאן. מה שתוצה ועדת הכנסת להחליט על העניינים, וכפי שתוצה להחליט -
בזה היא חפשיית. אבל היא איננה חפשיית שלא לפעול בקשר למה שהביא יו"ר
הכנסת לפי התקנון. ולפי התקנון ועדת הכנסת חייבת לדון.

נשמע רק את האנשים שהובאו לברור על-ידי
היושב-ראש והסגנים. אין לי שום ברירה אלא לבקש אתכם להסכים לפרוצדורה
הקבועה ואין כלל מקום לפרושים בה. היא ברורה לגמרי.

ש. יוניצ'מן:
עם התקנון אין מקום להתווכח. אם הדבר הזה
הוא על סמך התקנון - צריך לקבל אותו. אבל
אני מציע לוועדת הכנסת להזמין עוד מספר אנשים שלפי דעתי יש להזמין.
ושדבר זה יעמוד אצלנו לדיון. אני מציע להזמין את ראש הממשלה, שר האוצר,
שרת העבודה וחבר-הכנסת אבריאל שהאשימו חברי כנסת וסיעות בכנסת בעריקות,
מן הצבא, מן המלחמה, בפאשיזם, בכת של מטורפים ובבגידה. אני אביא את
כל ההוכחות של מה שאמרו - חלק נמצא בפרוטוקול ושלק איננו בפרוטוקול.
אבל מכיון שגם המלה "פרובוקטור" איננה בפרוטוקול ושמעו אותה, כך גם
שמעו שחבר-הכנסת אהוד אבריאל אמר לחבר-הכנסת בגין "בוגד".

יו"ר הכנסת אמר שצריך לשמור על כבוד הכנסת
וכבודם של חברי-הכנסת ושרי הממשלה. אינני חושב שיש איזו נקודה בתקנון
המבדילה בין ראש הממשלה וחבר-הכנסת. כולנו חברי-הכנסת ואסור שאחד
מאתנו יעליב את השני. לכן, אני מעמיד את השאלה הזאת לדיון. אני
מוכן להביא את כל ההוכחות למה שאמרתי, ואני מציע, לשם תכליתיות ותועלת
הוויכוח, שנשתדל לדון בשני הסעיפים יחד.

א. אלטמן:
יו"ר הכנסת קרא בפנינו סעיף בתקנון ואמר
שלפי סעיף זה תפקידנו, בשלב זה, להזמין
שני חברי-כנסת שעליהם הצביע יו"ר הכנסת בשמו ובשם הסגנים. אילו
נשיאות הכנסת היתה דנה בעניין ורוצה להזמין, היא היתה יכולה להזמין
בהתאם למה שהודיע כאן יו"ר הכנסת. אבל העניין הובא לוועדת הכנסת
כדי שהיא תדון בעניין, וכדי שהיא תדון בו, יש גישה מסוימת שעליה לא
כתוב דבר בתקנון.

א. אלטמן:

דנים כאן באיזה ענין שאירע אתמול בכנסת ומצביעים על שני חברים שאמרו מה שאמרו. שני החברים האלה לא קפצו לפתע פתאום מן השמים - אינני מגן כאן על מה שאמרו - הם לא קפצו לפתע מאי-שם ואמרו את הדברים האלה. אלא, קרה איזה דבר, היה איזה רקע, מישהו עודר את כל השערוריה הזאת. לכן, אם ועדת הכנסת רוצה לדון בענין זה - אין טעם שלא לדון בכל מה שקרה שם. ועדת הכנסת, בסיוע הדיון, חופשית להחליט מה שתחליט.

כדי לדון בפרשה זו יש לשמוע ארבעה, חמשה או ששה אנשים שהיו מעורבים בענין זה. אין טעם להחליט שמוזמינים שני אנשים מפני שרק שנים אלה אמרו מה שאמרו. גם אחרים אמרו מלים כאלו - ואינני בא כרגע להעריך את המלים - על זה ועדת הכנסת חשבוט בדיוניה. קרה איזה דבר, ואפילו בית-המשפט, כאשר הוא דן באיזה ענין, מתחשב ברקע שלו. צריך לקחת בחשבון מה גרם להתפרצות. יש הכדל בין התפרצות ללא התגרות והתפרצות כתוצאה מהתגרות.

לכן, אני חושב שהדיון לא יהיה דיון מקיף וממצה אם לא תועלה כאן כל הפרשה, עם כל הדברים הכרוכים בה.

ט. ארם:

אינני מבין מה מתרחש כאן. אין מערבבים שמחה בשמחה. לא ועדת הכנסת יזמה עכשיו את הענין. באה הנשיאות ומביאה את הענין לכנסת. היא אומרת שהיתה הפרת הסדר בכנסת ובשמעו שם, מפי שני חברי-כנסת, טלים שאינן הולמות את כבוד הכנסת, והיא גם סברה את שמותיהם של שני החברים. ואני מבין שהיא באה לוועדת הכנסת שהיא תמלא פונקציה אחת ותגיד מה העונש שאפשר להטיל על שני החברים האלה. אם יש חברים החושבים שיש לעודר את הענין האחר, זכותם לבוא לוועדת הכנסת ולאמר שהם מציעים להזמין את זה ואת זה, והוועדה תדון על כך. כינם זה לא יוזמתה של ועדת הכנסת. הנשיאות קובעת שיש הפרת סדר והיא מצאה ששהפרת הסדר נעשתה בצורה זו או אחרת על-יד אלה ואלה. אתם יכולים להתלונן מחר על הנשיאות. אנחנו היום צריכים לדון בפרשה אחת: מה אנחנו עושים לנשיאות בקשר לענין שהיא הביאה בפנינו, מה העונש שאנחנו מציעים. אחר-כך, אם חבר הכנסת יוניצ'מן רוצה להביא שמות של חברים אחרים - הוא יכול לעשות זאת בנפרד. (ש. יוניצ'מן): מדוע אסור לעשות זאת היום?) אין מערבבים שמחה בשמחה.

ע. איכילוב:

לגבי גוף הענין יש לי הזדהות מוחלטת עם התוכן והעמדה התקיפה של יושב-ראש הכנסת. אבל חפקירי ברגע זה הוא תפקיד של חבר ועדת הכנסת שהוסמכה על-ידי הכנסת לדון בענינים שונים, וחובתי להשאר באמן לתפקיד זה. אני רוצה להשאר בגבולות הכעיות הפרוצדוראליות והתקנוניות ולא לחרוג מהן.

עם כל הכבוד ליור הכנסת קובע התקנון, בפרק ט"ו, שבמקרה שקורה משהו בכנסת, יכול חבר הנשיאות, היושב-ראש באותה ישיבה, לפעול עד כדי החומרה הקיצונית ביותר, לפי פרק זה של התקנון. אם יש התנגשות בין יור הישיבה לבין חבר-כנסת, פוסק יור הישיבה ואומר שהחבר יכול לפנות לוועדת הפרושים. בנסיבות של אתמול, לא השתמש יור הישיבה בסעיפי התקנון של פרק ט"ו, כפי שהם עומדים לרשותו. איש לא ערער על התנהגותו של יור הישיבה ולא היתה כל תופעה של חילוקי-דעות במקצבות החלטתו של יור הישיבה.

אני חושב שאני רשאי להגיד כאן בשם כל חברי הכנסת שאיש אינו רואה את יור הכנסת כבא-כח של צד...

יור הכנסת י. שפרינצק:

באתי לכאן בשם הנשיאות. זה לא ענין של יור הכנסת.

ע. איכילוב:

ראינו את יור הכנסת כל השנים כאיש החרד לכבוד הכנסת. אני מבין שהנשיאות טיפלה בענין זה אתמול מנקודת ראות זאת. עלינו, ברקע זה להשאר באמנים לפרוצדורה.

ע. איכילוב:

עלינו לשמוע קודם כל מפי חבר הנשיאות שניהל את הישיבה, את מה שיש לו להגיד. לפני שנשמע את דברי יו"ר הישיבה איננו יכולים להחליט את מה להזמין. מחובתנו לשמוע על הפרוצדורה של הכנסת וחושבני שהנשיאות מעונינת בכך. אין בכך כל פגיעה ביו"ר הכנסת. חבר הנשיאות, שהיה יו"ר הישיבה, חייב למסור לנו קודם כל מה היה באותה ישיבה, ואז נוכל להחליט את מי להזמין וכו'. אין לנו דרך אחרת.

אני מבדיל הכדלה מוחלטת בין חרותך הקדושה לכבוד הכנסת ובין זכותנו לשמוע את יו"ר הישיבה. כך צריך להתחיל הדיון.

יו"ר הכנסת י. שפרינצק:

לדברי חבר-הכנסת איכילוב שיושב-ראש הישיבה צריך להשתתף בדיון - יו"ר הישיבה הביא את הענין לנשיאות, והנשיאות - על דעת כל חבריה - החליטה להעביר את הענין לוועדת הכנסת. אין כאן חרדה שלי או של מישהו אחר.

נ. ניר-רפאלקט:

בענין הפרוצדורה - בפרק ט' יש שני סעיפים הנוגעים ליו"ר הישיבה. בסעיף אחד נאמר שיו"ר הישיבה יכול לקרוא לסדר שלוש פעמים. בסעיף השני נאמר שאם יש הפרה הוא יכול בעצמו להעמיד הצגת חבר להצבעה. זה נוגע ליו"ר הישיבה. אחר-כך בא סעיף 81(ב) שבו כתוב שבמקרה של הפרה חמורה נשיאות הכנסת - או היו"ר והסגנים - מביאים את הענין לוועדת הכנסת. אלה שני סעיפים נפרדים. במקרה הנדון, יו"ר הישיבה הודיע לכנסת שהוא מביא את הענין לנשיאות, והיתה לו הזכות להודיע כך. הוא בא לנשיאות ומסר את הענין. על-סמך הודעתו של יו"ר הישיבה החליטה הנשיאות שהיתה כאן הפרה חמורה לפי סעיף 81(ב) והיא מביאה את הענין לוועדת הכנסת. זה נוגע לפרוצדורה.

אשר לחברים האחרים שמבקשים להזמין - אני מסכים עם ח"כ אלטמן שאם נכנס לדיון בנוגע לשני החברים ששמותיהם הוזכרו, נשמע גם את הרקע - אי-אפשר לשפוט אדם מבלי לבדוק את הרקע. שני החברים האלה, או ח"כ אלטמן, יבקשו להזמין כעדים את ראש הממשלה ואת יתר החברים שישובו בכנסת, כדי לשמוע אותם בדיון על המקרה של ח"כ בגין וארדיטי. בקשר עם ענין זה יכולים חברי הוועדה להאשים את מישהו אחר שעשה גם כן איזה דבר, ואז נשמע במה הם אשמים וועדת הכנסת תוכל להחליט אם היה כאן מקרה של הפרה חמורה ואם היא תחליט כך זו זכותה. אבל אלה שני מקרים נפרדים.

ח. אריאב:

קודם כל ברצוני לאמר משהו לחבר-הכנסת איכילוב. נכון שיש כאן סעיפים שלפיהם יכול היושב-ראש לנהוג - זה ענין של אחריות היושב-ראש. אי-אפשר לאמר שהוא חייב לעשות בדיוק כך. הדבר תלוי ביושב-ראש ובנסיבות. יערערו על החלטתו אם הוא לא ינהג ככך. היות ויו"ר הישיבה הודיעה בישיבה שהוא מביא את הדבר לנשיאות, היות והיתה פה הפרה - הוא הביא את זה.

ע. איכילוב:

יו"ר הישיבה הודיע בכנסת שהוא יביא לידעת הנשיאות כל מה שקרה באותה ישיבה.

ח. אריאב:

הוא אמר שנשמעו כינויים פוגעים; הוא לא אמר איזה ולא אמר על-ידי מי. הוא הביא את הענין לנשיאות והיא מצאה שבישיבה זו היתה הפרה חמורה. לכן, השתמשה בסעיף 81(ב) והעבירה את הענין לוועדת הכנסת.

אילו בישיבת הנשיאות, שהיה לי הכבוד להשתתף בה כאחד הסגנים, היה מישהו מזכיר שהיו כינויים אחרים - אמנם יותר חלשים מכינוי זה - על-ידי חברים אחרים, הייתי מתעכב גם על כינויים אלה.

ח. אריאב:

גם יו"ר הכנסת לא שמע בשיבת הנשיאות על כינויים ספיי חברי כנסת אחרים. אני יכול לעיין מדוע יו"ר הכנסת, כאשר הוא בא לוועדת הכנסת להביא את דבר ההפרה החמורה, לא הזכיר אלא את אותם הכינויים שהוסמנו עלי שבי החברים האלה.

טשום-כך אני מוצא שאם יו"ר הכנסת הביא את דבר ההפרה החמורה הזאת והזכיר את שני החברים האלה, זה רק במקרה, מפני שדובר על אלה הנשיאות. אני, למשל, לא ידעתי שהיו עוד כינויים. הייתי באולם ולא שמעתי את הכינויים האלה מן החברים האחרים, אילו ידעתי או אילו שמעתי - הייתי מעורר גם את השאלה הזאת בשיבת הנשיאות. אינני יודע מה היא היתה מחליטה בענין זה.

מדוע שהנשיאות העבירה את הענין הזה לוועדת הכנסת היא חדלה לטפל בו, ואין אנו נאחזים במה שבמקרה נתברר בשיבת הנשיאות. טשום-כך יש לאחד את שני הדברים. מדברים על אותה ישיבה שבה נשמעו סלים כאלו וכאלו. אינני יודע מדוע אמור לחבר הכנסת להציע להזמין עוד חברים. אילו שמעתי בנשיאות את הדברים האלה - הייתי תובע שיזכירו גם את החברים האלה.

היו"ר ב. אזוביה: הקשמת קשב רב לדבריו של סגן יו"ר הכנסת אריאב. מדבריו אני למדתי שהוא מזהיר באזנינו בקול על מה הוא חושב שהנשיאות היתה צריכה לדון עוד אילו היתה יודעת. מה זה מענין אוחנו? אם הנשיאות דנה, מעלה או לא מעלה - זה על אחריותה. מפני שהסעיף 81(ב) הוא חסור טאד. הוא דורש מסובת של הנשיאות. זה לא דבר שאנחנו מביאים אלא כתוב: "היתה הפרה חמורה יונא הענין על-ידי היושב-ראש והסבנים" מה שלא מובא על-ידם - בצדק או לא בצדק, במקרה או שלא במקרה - איננו במסכותנו. חלילה לנו - לחבר הכנסת איכילוב ולי - להתיימר שאנחנו באים לשפוט את הנשיאות על מה שהיא דנה או לא דנה. היא דנה והיא הביאה לנו שני שמות, ולנו אין אלא מה שהיא מביאה לנו.

אני רוצה שיהיה ברור, שאחרי שיתחיל הדיון, הדבר חפשי להתפתחותו של הדיון. אבל הדיון הוא על מה שהביאה הנשיאות, והנשיאות הביאה רק אלה השניים - במקרה או שלא במקרה.

ש. יוניצ'מן: איך מתלוננים על יו"ר הישיבה? אני רוצה לטעון שלא הביא את הכל - מה עלי לעשות?

היו"ר ב. אזוביה: אין לנו ברירה אלא להמשיך בדיון ואנחנו נדון על הענין ונבקש את חברי הנשיאות להשתתף בדיון ונזמין את שני חברי הכנסת הנוגעים בדבר, *אבל אם צמיהם*

א. אלטמן: על הודעת יו"ר הישיבה במליאת הכנסת שהוא ימסור לנשיאות על הדברים היפים שהוסמנו בכנסת לא היה שום ערעור אפילו בקריאת ביניים מצד מישהו מן החברים, טשום שהוא לא אמר מה יביא ואת מי יביא. באופן כללי, כל אחד הסכים שהענין הוא די נכבד ויש להביאו לנשיאות.

שנית, אני מצטער שמה שהועבר אלינו על-ידי יו"ר הכנסת הובא כתוצאה מאינפורמציה שהוגשה לו, והיא אינה מקיפה.

שלישית, מכיון שהאינפורמציה אינה שלמה, הנשיאות רשאית להטיק כל מסקנה שהיא רוצה, אבל בדגש שהיא מביאה את הענין לכאן, ובמקום הזה יושבים חברים ששמעו וראו את הדברים והם אינם יכולים להשתחרר מהם - איננו יכולים להספק במסגרת ובצורה המצומצמת הזאת.

א. אלטמן:

השאלה כאן אינה זו שאנחנו צריכים לתבוע משני אנשים אלה את אשר אמרו. אנשים אלה אמרו את הדברים בקול רם ובין אם הם מצטערים על כך או לא, הם אינם מכחישים את הדבר. יו"ר הכנסת אמר שהוא אינו רוצה שדברים כאלה יישנו להבא למען כבוד הכנסת, ושעל הדבר הזה להעקר מן הפרוצדורה שלנו בכנסת. אם זה רצונו ואם זה רצון הנשיאות - לא נוכל להסדיר את הדבר הזה, מבלי להביא לישיבה זו את הפרשה כולה, כדי לדעת מה קרה, מה גרם ומה הביא להתפתחות זו, כדי למנוע השנותה בעתיד. אם מישהו מעורר רוגז ובאה על כך תגובה, ואפילו בלתי-הוגנת, יש לדאוג לכך שבעתיד לא תדינה התגרויות הגוררות אחריהן תגובות כאלו.

לשובת העגין יש לדאוג לכך שוועדת הכנסת תזמין לישיבה זו את כל הנוגעים בדבר, כפי שהוזכר כאן על-ידי חברי הוועדה, כדי שהתמונה תהיה ברורה וועדת הכנסת תטיק את מסקנותיה.

היו"ר ב. אזניה:
אני מציע לוועדת הכנסת לאשר את הנוהל שאני הצעתי, והוא: שיחמנו שני חברי הכנסת לשיבת ועדת הכנסת מחר.

ע. איכילוב:
יש לי שתי הצעות. הצעתי הראשונה היא שיו"ר הכנסת יכנס הערב את הנשיאות...

היו"ר ב. אזניה:
הצעה שנמליץ על מה שהנשיאות צריכה לעשות היא מעבר לתחומנו. לא היה כדבר הזה. הנשיאות ריבונית. אם היא לא ריבונית - מה אנחנו? נשיאות הכנסת אינה זקוקה להמלצות שלנו להתכנסויותיה. יש בה מספיק נציגים של סיעות.

ע. איכילוב:
אולי היושב-ראש יביע את דעתו לאחר שישמע את הצעתי?

מאחר ששישיבה זו לא התנהלה על-ידי יו"ר הכנסת, אלא על-ידי אחד מן הסגנים שהיה יו"ר הישיבה, ומאחר ששמענו כאן מסגן יו"ר הכנסת אריאב שלא כל האינפורמציה על מה שקרה באותה ישיבה נמסרה בישיבת הנשיאות - שיו"ר הכנסת כינס אותה - הצעתי היא, שאנחנו מבקשים את יו"ר הכנסת לקרוא היום לישיבת הנשיאות ולבקש מאת סגן יו"ר הכנסת שיו"ר הישיבה ישלים את האינפורמציה.

אם הצעתי זו לא תתקבל, הצעתי השניה היא: להזמין לישיבת ועדת הכנסת את סגן יו"ר הכנסת שהיה יו"ר הישיבה.

היו"ר ב. אזניה:
בנוגע להצעה הראשונה - יש כללים של כל פרוצדורה במוסדות שהיחסים ביניהם קבועים שאינני יכול לעבור עליהם. אינני יכול להצביע על הצעה שהנשיאות תתכנס.

אשר להצעה השניה - מספיק שהושמעה בקשה זאת באזני יו"ר הכנסת, והוא כטוב בעיניו יעשה, ויביא עמו את מי שירצה בשם היו"ר והסגנים - הם מביאים בפנינו עגין ציבורי, וענינם לייצג אותו כמו שהם מוצאים לנכון. ואני מציע שהוועדה תאשר את הצעותי.

ה צ ב ע ה

ברוב קולות נתקבלה הצעת היו"ר ב. אזניה להזמין את חברי-הכנסת מ. בגין וב. ארדיטי לשיבת ועדת הכנסת ביום 8.3.1956.

אני מבקש שוועדת הכנסת תשקול יפה ולא
תמנה את עצמה כמפקחת על סדרי עבודתם של

היו"ר ב. אזניה:
היו"ר והסגנים.

ההזמנה ליו"ר אותה ישיבה היא כהזמנה לעד,
לאדם שהיה אז במקום.

ש. יוניצ'מן:

איננו מזמינים אף עד.

היו"ר ב. אזניה:

לא אמרתי עד, אלא סגן יו"ר הכנסת שהיה יו"ר
הישיבה הזאת.

ע. איכילוב:

אינני מסכים לכך, מפני שזאת פגיעה ביו"ר
והסגנים, בזכותם לקבוע מי צריך לבוא בשמם.

היו"ר ב. אזניה:

זה לא פוגע במאומה בכבוד הנשיאות.

ע. איכילוב:

יש להעמיד להצבעה את הצעת חבר-הכנסת אלטמן
לאחד את שני הדברים.

ש. יוניצ'מן:

ה צ ב ע ה

ברוב קולות נדחתה הצעת ח"כ אלטמן.

הישיבה הבאה מחר בשעה 8.30.

היו"ר ב. אזניה:

הישיבה נבעלה בשעה 16.10